

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 1004112332
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1004112332.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Pepelovej a členiek JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Aleny Prieцelovej v právnej veci žalobkyne: O. P. W., nar. XX.XX.XXXX, U. E. X, Bratislava zastúpenej Advokátskou kanceláriou Patassy, s.r.o., so sídlom Koceľova 9, Bratislava proti žalovanému: JUDr. Anton Tichý, M. R. Štefánika 20, Pezinok, správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425 o vylúčenie veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 16Cbi/24/2004-557 zo dňa 22. marca 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 16Cbi/24/2004-557 zo dňa 22. marca 2017 p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou dňa 05.04.2004 sa žalobkyňa domáhala vylúčiť nebytový priestor č. 12/7 na Kresánkovej ulici 13 v Bratislave na I. nadzemnom podlaží o výmere 83,24m², na parc. č. 1426/491, druh stavby 707, popis stavby rozostavaná garáž, na parc. č. 1426/488, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Kresánkova 9, na parc. č. 1426/489, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Kresánkova 11, na parc. č. 1426/490, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Kresánkova 13, na parc. č. 1426/492, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Matejková 1, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele 8324/591115, zapísaná na LV č. XXXX, zo súpisu majetku konkurznej podstaty. Namietala, že predmetný nebytový priestor nebol zahrnutý správcom do majetku konkurznej podstaty oprávnene, pretože ho nadobudla dobromyseľne, b e z vedomia akýchkoľvek právnych vád na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2003 od predávajúceho spol. K.S.I., spol. s r o. Mierová 62, Bratislava, ICO: 31 329 357. Jej vlastnícke právo bolo právoplatným rozhodnutím príslušného katastrálneho úradu o vklade dňa 18.09.2003 pod č. V-3837/03 zapísané do katastra nehnuteľností.

2. Rozsudkom sp. zn. 16Cbi/24/2004-557 zo dňa 22. marca 2017 súd prvej inštancie určil, že žalovaný,

ako správca konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktória, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425, je povinný vylúčiť zo súpisu majetku konkurznej podstaty nehnuteľnosť: nebytový priestor č. 12/7 na Kresánkovej ulici 13 v Bratislave na I. nadzemnom podlaží o výmere 83,24 m², na parc. č. 1426/491, druh stavby 707, popis stavby rozostavaná garáž, na parc. č. 1426/488, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Kresánkova 9, na parc. č. 1426/489, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Kresánkova 11, na parc. č. 1426/490, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Kresánkova 13, na parc. č. 1426/492, súp. č. 3346, druh stavby 500, popis stavby Matejková 1, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele 8324/591115, zapísaná na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom Bratislava IV, katastrálny odbor, do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnej žalobkyni súd priznal plnú náhradu trov konania.

3. V predmetnom rozhodnutí ustálil skutkový stav nasledovne:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4K 22/03 zo dňa 24.09.2003 bol vyhlásený konkurz na majetok Stavebného bytového družstva Viktória. Dňa 17.02.2004 zaradil správca konkurznej podstaty SBD Viktória do súpisu majetku aj predmetný nebytový priestor č. 12/7. Vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX je žalobkyňa v celosti. Dňa 18.07.2001 uzatvorilo SBD Viktória zmluvu s veriteľmi POĽNOBANKA a.s. a MERKURIA a.s. Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 03.04.2002 postúpilo SBD Viktória na spoločnosť APROX, spol. s r.o. práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe. Postúpené práva a povinnosti sa týkali aj predmetného nebytového priestoru 12/7. Na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 10.04.2002 postúpila spoločnosť

APROX, spol. s r.o. práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe na spol. ISTROTECH, s.r.o., Cintorínska 17, Bratislava, IČO: 35791144. Postúpené práva a povinnosti sa týkali aj predmetného nebytového priestoru 12/7. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07.10.2002 došlo k prevodu vlastníckeho práva predmetného nebytového priestoru č. 12/7 zo spoločnosti ISTROTECH, s.r.o. na spoločnosť K.S.I., spol., s.r.o. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2003 došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému nebytovému priestoru č. 12/7 zo spoločnosti K.S.I., spol. s r.o. na žalobkyňu. Všetky uvedené prevody prešli riadnym zápisovým konaním na príslušnom katastri nehnuteľností.

4. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba bola podaná oprávnené. Skutočnosť, že na majetok úpadcu SBD Viktória bol vyhlásený konkurz ako aj, že boli uzatvorené zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27.03.2002 a 03.04.2002 medzi SBD Viktória a spoločnosťou APROX, spol. s r.o. a zmluva o postúpení práv a povinností spoločnosti APROX, spol. s r.o. na spoločnosť ISTROTECH, s.r.o., ako aj uzavretie zmluvy o prevode nebytového priestoru č. 12/7 zo dňa 07.10.2002 medzi spoločnosťou ISTROTECH, s.r.o. a spoločnosťou K.S.I., spol. s.r.o., ako aj uzavretie zmluvy o prevode nebytového priestoru č. 12/7 zo dňa 26.08.2003 medzi spoločnosťou K.S.I., spol. s.r.o. a žalobkyňou, boli medzi účastníkmi nesporné. Spornou v tomto konaní bola namietaná absolútna neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení práv a povinností zo dňa 27.03.2002 a 03.04.2002, ktorou boli postúpené práva a povinnosti z SBD Viktória na spoločnosť APROX, spol. s r.o. a tým aj neplatnosť všetkých nasledujúcich zmlúv týkajúcich sa prevodu predmetného nebytového priestoru. V rámci konania o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetku konkurznej podstaty sa súd zaoberal otázkou vlastníctva k predmetnému nebytovému priestoru, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba o určenie vlastníckeho práva vedená na OS Bratislava IV, ktorou sa žalovaný domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetnému nebytovému priestoru bola zamietnutá z procesných dôvodov - nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na strane správcu konkurznej podstaty.

5. Súd posúdil zmluvu o postúpení práv a povinností zo dňa 27.03.2002 a 03.04.2002 ako platnú. Tieto zmluvy boli v súlade s § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) uzatvorené slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, bol v nich presne určený predmet zmluvy a prejavená vôľa účastníkov takúto zmluvu uzavrieť. Na pojednávaní dňa 22.03.2017 žalovaný uviedol, že netrvá na vykonaní dokazovania výsluchom svedkov S. E. a D.. H. W.. Je pravdou, že po uzavretí tejto

zmluvy o postúpení práv a povinností, vzhľadom na reťazenie ďalších udalostí týkajúcich sa predmetnej nehnuteľnosti, mohli u žalovaného vzniknúť pochybnosti o platnosti predmetných zmlúv z dôvodu ich rozporu s dobrými mravmi. Takéto podozrenie správcu malo podľa názoru súdu viesť k podaniu žaloby, ktorou by sa správca v zákonnej lehote domáhal odporovateľnosti právnych úkonov. Takáto žaloba však zo strany správcu podaná nebola. Neobstojí teda vznesená námietka absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení práv a povinností zo strany správcu z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. V konaní nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že by zmluvami o postúpení práv a povinností zo dňa 27.03.2002 a 03.04.2002 došlo na strane SBD Viktória a spoločnosti APROX, spol. s r.o. ku konaniu, ktoré by obchádzalo zákon, bolo by v rozpore so zákonom alebo v rozpore s dobrými mravmi. Účastníci týchto zmlúv jasne prejavili v uvedených zmluvách svoju vôľu realizovať obchodný prípad prevodom práv a povinností k výstavbe predmetného nebytového priestoru. Skutočnosť, že tieto práva a povinnosti boli následne postúpené na ďalšie 4 spoločnosti okrem iného aj na spoločnosť ISTROTECH, spol. s r.o., sama o sebe ešte nemôže byť dôvodom na posúdenie týchto zmlúv ako absolútne neplatných z dôvodu rozporu s dobrými mravmi.

Podľa názoru súdu je potrebné a spravodlivé poskytnúť v tomto konaní právnu ochranu žalobkyňi, ktorá riadne uzavrela dňa 26.08.2003 kúpnu zmluvu o prevode nebytového priestoru č. 12/7 a prislúchajúcom podiele na spoločných častiach a zariadeniach domu. Žalobkyňa v čase podpisu kúpnej zmluvy mohla vychádzať v otázke preukázania vlastníckeho práva len z výpisu z katastra nehnuteľností, kde bola spoločnosť K.S.I., spol. s r.o. uvedená ako vlastníčka a to bez poznámky. Žalobkyňa v čase podpisu kúpnej zmluvy predmetného nebytového priestoru nemohla mať reálnu vedomosť o tom, že medzi SBD Viktória, POĽNOBANKOU a.s., a MERKÚRIA a.s., bola uzatvorená nejaká zmluva, na výpise z listu vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti neboli uvedené žiadne ťarchy a nemohla teda ani pri vynaložení maximálnej obozretnosti a ostražítosti zistiť a mať vedomosť o tom, že by kupovaná nehnuteľnosť mohla mať právne alebo iné vady. Žalobkyňa podpísala kúpnu zmluvu v dobrej viere v zápis v katastri nehnuteľností a zaplatila dohodnutú kúpnu cenu a to ešte v deň podpisu zmluvy, čo mal súd preukázané fotokópiou pokladničného dokladu.

6. Vzhľadom na tú skutočnosť, že súd posúdil namietanú zmluvu o postúpení práv a povinností zo dňa 27.03.2002 a 03.04.2002 za platnú, a vzhľadom k tomu, že žalobkyňa získala vlastníctvo k predmetnému nebytovému priestoru na základe riadne uzavretej zmluvy zo dňa 26.08.2003, došiel k záveru, že nadobudnutie vlastníctva žalobkyňou bolo riadne preukázané. Ani prípadná námietka, že za tento prvý prevod práv k výstavbe (analog. Kúpna zmluva) nebola úpadcovi zaplatená žiadna odplata nie je dôvodom neplatnosti právneho úkonu, pretože v súlade s § 409, § 448 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka nie je zaplata kúpnej ceny podmienkou, ktorá by mala za následok neplatnosť zmluvy. Na základe predložených listinných dokladov súd zistil, že úpadca (ako stavebník č. 1) nadobudol práva a povinnosti zo zmluvy o výstavbe od stavebníka č. 2 (POĽNOBANKA, a.s., Bratislava) a rovnakou formou prejavil vôľu tieto práva a povinnosti následne zmluvou postúpiť na tretiu osobu (APROX, spol. s r.o.). Zo zmlúv o postúpení práv a povinností z 27.03.2002 a 03.04.2002 vyplýva, že nešlo o bezodplatný prevod práv a povinností, nakoľko spoločnosť APROX, spol. s r. o., Bratislava (ako stavebník č. 70) sa v článku 3. bode 8 zaviazala, že stavebníkovi č. 1 zaplatí najneskôr do 15.04.2002 sumu 28.716.760,- Sk (zmluva o postúpení práv a povinností z 27.03.2002) a sumu 6.182.162,-Sk (zmluva o postúpení práv a povinností z 03.04.2002). Z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení práv a povinností, nie je podstatnou náležitosťou dohoda o odplate. Súd prvej inštancie poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd SR“) sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo 16. marca 2016, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že aj v jeho judikatúre bola stanovená povinnosť pre všeobecné súdy zohľadňovať špecifické okolnosti a individuálne súvislosti každého konkrétneho prípadu tak, aby bolo dosiahnuté spravodlivé vyriešenie veci, t. j. také, aby úzkostlivé lipnutie zákona v prospech jednej procesnej strany nespôsobilo do očí bijúcu nespravodlivosť druhej procesnej strany. Aj podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok a vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Z tohto ustanovenia vyplýva povinnosť verejnej moci konať tak, aby do vlastníckeho práva jednotlivca sama nezasahovala, ale rovnako aj povinnosť poskytnúť vlastníčkovi ochranu v prípade, keď je jeho vlastnícke právo rušené, či obmedzované zo strany tretích subjektov. Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných

vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty, odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (viď aj R 14/2009). Otázkou dobrej viery takéhoto nadobúdateľa vlastníckeho práva sa všeobecné súdy musia vždy riadne zaoberať pri spochybňovaní jeho vlastníctva treťou osobou. Vlastníckemu právu, ktoré vlastníč nadobudol zákonným spôsobom a v dobrej viere v právo musí byť poskytnutá právna ochrana. Dobrá viera nadobúdateľa vlastníckeho práva musí všeobecne požívať ústavnú ochranu tak, ako vlastnícke právo pôvodného vlastníka, pretože vychádza zo základných princíпов právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv a súvisí s dôverou jednotlivcov v akty verejnej moci.

7. Vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetný nebytový priestor v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu SBD Viktória nepatril úpadcovi a ani v priebehu konkurzného konania úpadca tento majetok nenadobudol, rozhodol súd prvej inštancie vo veci tak, že predmetný nebytový priestor č. 12/7 vylúčil zo súpisu majetku konkurznej podstaty.

8. Žalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolanie dňa 11.05.2017.

9. Uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel k nesprávnym právnym záverom. Jednoznačne sa nevysporiadal s posúdením absolútnej neplatnosti predmetných zmlúv o prevode nehnuteľností z dôvodu ich rozporu s ustanovením § 31 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalovaného bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že vykonané úkony - zmluvy o prevode práv a povinností konateľmi spoločnosti APROX Sk a ďalšími 4 transportnými spoločnosťami neboli vážne a slobodné právne úkony v súlade so zákonom a dobrými mravmi ako zásadami poctivého obchodného vzťahu okrem iného aj preto, že títo konatelia plnili vôľu iných osôb, iba podpísovali pripravené listiny o právnych úkonoch bez toho, aby vedeli, čo je ich obsahom. Tieto skutočnosti boli v rámci dokazovania jednoznačne preukázané. Uskutočňovanie prevodov za sumu cca 35 miliónov Sk bez overenia platobných možností nadobúdateľa APROX túto sumu zaplatiť, bez akéhokoľvek zabezpečenia tohto záväzku a následné okamžité „darovanie“ týchto nehnuteľností ďalším pripraveným subjektom a to bez ohľadu na to, že APROX odplatu v dohodnutej výške a lehote nezaplatil a ani nemal z čoho zaplatiť, je zjavným úmyselným organizovaným tunelovaním úpadcu, pri ktorom nemožno v žiadnom prípade uvažovať o nedbanlivosti, ale o priamom úmysle účastníkov. Predmetnými právnymi úkonmi nešlo iba o úmysel poškodiť veriteľov, ale aj o úkony neslobodné, ktoré boli v rozpore s dobrými mravmi, došlo pri nich k úmyselnému nezákonnému prevodu vlastníctva k súboru nehnuteľností z majetku SBD Viktória tunelovaním. Tieto úkony jednoznačne vykazujú nedostatok slobodnej a vážnej vôle účastníkov a tiež nedostatky formálnoprávne.

10. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému priznal náhradu trov konania, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Súd vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

12. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací [podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou - stranou sporu (§ 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 a § 356 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.), postupom bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne potvrdil, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením /§ 387 ods. 1 a 2 C. s. p./

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní o vylučovacej žalobe podľa § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov súd prejudiciálne posudzuje otázku vlastníckeho práva k vylučovanej veci, aby mohol dospieť k záveru o správnosti postupu správcu konkurznej podstaty úpadcu pri zapísaní spornej nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty. Žalovaný v konaní spochybnil platnosť zmlúv o postúpení práv a povinností zo dňa 27.03.2002 a 03.04.2002 uzavretých medzi SBD Viktória a spoločnosťou APROX, spol. s r.o., následne medzi spoločnosťou APROX, spol. s r.o. a spoločnosťou ISTROTECH, spol. s r.o., uzavretie zmluvy o prevode nebytového č. 12/7 zo dňa 07.10.2002 medzi spoločnosťou ISTROTECH, s.r.o. a spoločnosťou K.S.I., spol. s r.o., ako aj zmluvy o prevode nebytového priestoru zo dňa 26.08.2003 medzi spoločnosťou K.S.I. a žalobkyňou.

15. V čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 26.08.2003 bola spoločnosť K.S.I. spol. s r.o. ako predávajúci vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, vedenej na LV č. XXXX, kat. územie P. R., vedenom na katastrálnom úrade v Bratislave, Správa katastra Bratislava IV, č. súp. 3346, Kresánkova 9. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že pre posúdenie platnosti zmluvy o postúpení práv a povinností nie je rozhodujúca skutočnosť, či došlo k zaplateniu kúpnej ceny zo strany postupníka. Žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosť v dobrej viere a v tejto súvislosti súd prvej inštancie dôvodne poukázal aj na súdnu judikatúru k predmetnej problematike /I.ÚS 549/2015, R 14/2009 /.

16. Odvolací súd tiež poukazuje na obdobné rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vydané pod sp. zn. 1ObdoV/3/2015 z 26.05.2016, sp. zn. 3Obo/14/2016 z 21.06.2016, sp. zn. 1Obo/37/2015 zo 04.10.2016, v ktorých bol vyslovený právny názor, že právne úkony úpadcu, týkajúce sa postúpenia práv a povinností/zmluvy z 27.03.2002 a 03.04.2002 / sú platnými právnymi úkonmi, keďže neodporujú zákonu, zákon neobchádzajú a ani sa nepriečia dobrým mravom.

17. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnej žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p..

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie e prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak:

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1,2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).